

Allmøte 24.febr 2021

Velkommen til allmøte i Den norske kirke. Det er en stund siden siste allmøte på denne måten. Det har sammenheng med at vi stort sett har stengt ned, ikke åpnet opp de siste månedene. Og vi vet at det er når vi åpner opp at alle spørsmål og dilemmaer og risikovurderinger dukker opp og at det derfor er nå mange har behov for informasjon. Vi tror disse allmøtene kan være nyttige også etter korona-tiden. Derfor planlegger vi å avholde et allmøte pr mnd på fast tid framover. Datoer og etter hvert også hvilke saker som blir tatt opp, vil dere finne på kirken.no/allmøte. Allmøtene tas opp og blir lagt ut slik at de kan de kan spilles av når det passer for dere. Dette betyr også at både kirkevergelaget og KA kan delta med viktige saker som gjelder hele kirken. I tillegg vil vi fra mars komme med et ukentlig nyhetsbrev tirsdag morgen i stedet for de månedlige brevene vi har sendt ut hittil. Vi håper det skal føre til at det kommer mer dagsaktuelle saker. Vi mottar gjerne innspill til saker både til allmøter og nyhetsbrev slik at begge deler skal bli mest mulig matnyttig for flest mulig.

I dag er det Emil Engeset som vil gjennomgå de konkrete endringene i Covid-19 forskriften og smittevernveilederen, preses Olav Fykse Tveit er med, vi er glad for å ha med oss tegnspråktolk Marianne Michelet og mitt navn er Ingrid Vad Nilsen. Alt arbeid med veiledning rundt korona, skjer fortsatt i et tett samarbeid mellom KR, KA, BM og kirkevergelaget. I praksis er det Emil i KR og Eldbjørg Leinebø Ekre i KA som svarer på de fleste spørsmål som kommer fra dere. Når vi jobber tett sammen, håper vi at flest mulig problemstillinger fanges opp. Men det er umulig å ta høyde for alt, så fortsatt er det utrolig viktig at dere drøfter dere gjennom praksis lokalt og gjør deres egne vurderinger av hva som er forsvarlig å gjennomføre.

I dag er det mulig å stille spørsmål i chatten som vi vil prøve å svare ut før møtet er slutt, enten muntlig eller iskriftlig.

Vi er kvitt de fastmonterte setene. Det er en stor lettelse. Det var et begrep som aldri passet for vår sektor, likevel tok det mange mnd å få dem ut av regelverket. Vi beklager det, men vi har jobbet opp mot både departementer, H-dir og FHI for å bidra med forslag til andre måter å regulere smittevernet i kirkene og med argumentasjon for likebehandling av ulike samfunnssektorer. Jeg har stor forståelse for den oppgitthet og de utspill som også kom i media den seinere tida. Jeg deler frustrasjonen over et regelverk som så tydelig var helt ute av stand til å ta opp i seg vår virkelighet og den opplevelsen av urettferdig behandling som dette førte til. Det gjelder også spørsmål rundt religionsfrihet og ubegrunnet forskjellsbehandling i forhold til andre samfunnssektorer. Myndighetene skal være ekstra varsomme med å regulere aktiviteten i trossamfunn. Når vi som deltok i dialogen med myndighetene lot være å kommentere for mye offentlig, så var det først og fremst for å bidra best mulig til at dialogen førte fram. Til sammen har alt dette ført oss dit vi nå er. Og det er vi alle glad for.

I tillegg til at vi nå kan samle 100 mennesker til gudstjeneste og kirkelige handlinger - forutsatt at rommet er stort nok, så er det nå slått fast at myndighetene ikke skal stenge kirkedøra. Når vi kan få tak i mat og alkohol, skal det også være mulig å komme inn i et

kirkerom, tenne et lys, ha en stille stund, motta nattverd, lytte til musikk eller snakke med en ansatt. Vi oppfordrer til å vurdere dette i situasjoner der det meste stenges ned lokalt.

Myndighetene har nå vist oss stor tillit ved å åpne opp hos oss, mens andre må gå ned i antall. Det gir oss et særlig ansvar for å opptre ansvarlig og bidra til å unngå at smitte spres.

«Ja, men dette gjorde vi jo i sommer og høst» vil noen si. Det er ikke så enkelt. Smittetrykket er mangedoblet nå i forhold til i sommer. Stadig flere mutasjoner dukker opp, stadig oftere stenges hele lokalsamfunn ned. Fagfolkene tror vi må regne med en 3.bølge før vi er vaksinert og ferdig med denne unntakstilstanden. Jeg sier ikke dette for å skremme, men for å mane oss alle til ansvarlighet. Smitte dukker opp – også på plasser som hittil har hatt et ikke eksisterende smittetrykk. Når vi øker fra 50 til 100 i begravelser, så øker også smittefaren. Så nå gjelder det å være nøye nok med smittevernet i alle sammenhenger. Vi har lagt vekt overfor myndighetene på at vi er profesjonelle aktører som kan reglene for smittevern og følger dem.

Myndighetene understreker stadig at situasjonen nå er uoversiktlig. Det vi nå har fått mulighet til, er først og fremst å feire gudstjeneste og gjennomføre kirkelige handlinger. Fortsatt gjelder regelen om å unngå unødig reising på tvers av kommuner.

Så gis det også større åpning for arbeid blant barn og unge. Men her er et også mange begrensninger som må gjennomtenkes. Fritidsaktiviteter for voksne er fortsatt ikke mulig.

Fordi det nå er snakk om en antallsbegrensning vi ikke før har operert med, anbefaler vi at prost og kirkeverge igjen snakker sammen for å forsikre seg om at de lokale veilederne er oppdaterte og at alle involverte er kjent med dem.

Fordi situasjonen er uoversiktlig, anbefaler vi å planlegge med kort horisont. Det er umulig å si om reglene er de samme i påsken som nå. Jeg tror alle har opplevd at det er ekstra krevende å planlegge for ting som må avlyses eller utsettes eller omgjøres i siste sekund. Vi må prøve så langt vi kan å unngå det. Antallet det er mulig å samle utendørs har holdt seg langt mer stabilt enn innendørs. Det kan være en pekepinn om å tenke utendørs som et godt alternativ for påskens gudstjenester.